

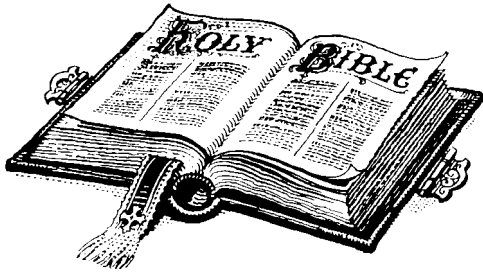
MAGYAR KÖSZÁL

Az Árpád téri Református Egyházközség lapja

7. szám

2002. november

Lelkeszi Hivatal és Gyülekezeti terem: Debrecen, Kassai út 12. tel.:412-801

„Újultatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett.”

/Ef 4,23/

AZ ÚJ TANÉVRE: A SZENTÍRÁS ÉS A TANÍTÁS

Jézus Krisztus első követőit a Biblia sokkal többször nevezi tanítványoknak, mint apostoloknak. Mintha ők is egy nagy és szent iskola tanulói volnának, s egyetlen „iskolamesterük” lenne,

ahogyan az egykoron a falusi iskolákban volt.

A tanulóknak, a tanítványoknak megvan a tananyaguk is, igaz, akkor még nincs írásba foglalva. Egyszer, amikor „tanítványai közül sokan visszavonultak, és nem jártak vele többé, Jézus megkérdezte a tizenkettőtől: Ti is el akartok menni? Péter így felelt: Uram, kihez mennénk? Örök életnek beszéde van nálad. És mi hisszük és tudjuk, hogy Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.” (Jn 6, 66)

Az „örök élet beszéde” volt a tananyag, melynek elsajátítása után a tanítványok nem bizonyítványt kaptak, hanem bizonyosságot tettek: hogy Jézus Krisztus az Isten Fia a mi Megváltónk, és ennek a bűnös világnak az Üdvözítője.

Új tanév kezdődött. A diákoknak egyre többet és többet kell tanulniuk, egyre magasabbak a követelmények. Az egyházi iskolákban mindazt meg kell tanulni, amit az állami, önkormányzati iskolákban, s ehhez a rengeteg tananyaghoz még hozzájön a hittan, az áhítatok, az istentiszteleteken való részvétel. Újabb megterhelés ez, vagy éppen ellenkezőleg, az élet, az iskolai élet terheinek könnyítése? Is-is, mondhatnánk, a mai divatos kifejezéssel élve. Mert valóban többet kell tanulni, de ilyenféle „tanulással” olyan lelki erőkre teszünk szert, ami a többlet tanulásra fordított energiánkat sokszorososan felülmúlja. Hiszen e „tananyag” által, az örök élet beszéde által maga Krisztus jön el hozzánk és Ő maga tanít bennünket az üdvösség útjára. Ennek a tanításnak a célja, hogy megismerjük a magunk bűneit, az ember bűnös voltát, a Sátán erejét, aki fogva tartja az emberi szíveket. De a krisztusi tanítás célja az is, hogy megismerjük a bűnből, a kárhozatból való szabadulás útját is.

Miben különbözik tehát egy keresztyén iskola egy nem keresztyén iskolától? A keresztyén iskolában a nevelés abból a tételből indul ki, hogy az emberi természet megromlott a Gonosz által, azaz szembefordult Istennel, az isteni parancsokkal. Ezért az ember mindenestül újjá teremtésre szorul. A nem keresztyén iskolában ezzel szemben minden pedagógiai tevékenység abból a feltevésből indul ki, hogy az ember tulajdonképpen jó, csupán a körülmények rontják meg veleszületett jóságát. Tehát, ha megfelelő körülményeket biztosítunk számára, akkor viselkedése meg fog felelni az emberi jóság eszményének. Sajnos a valóság ezt a feltevést nem igazolja. A tapasztalat szerint még a legideálisabb „világi” körülmények között is a legszörnyűbb büntettek jelenhetnek meg. Hiába a jó szándék, a racionális nevelés, a vallás nélküli emberi humanizmus legszebb megnyilvánulásai – a bűn által megromlott emberi természet nem változik.

„Szükség néktek újjászületetnek” hangzik a jézusi tanítás. Az újjászületést a Szentlélek munkálja, de emberi eszközök által is. Egyik eszköze a keresztyén iskola.

Dr. Szalkay Kázmér

Megjelent a Keresztyén Értelmiségiek Szövetsége debreceni tagozatának „Hírlevél” c. tájékoztatója 2002. VIII-IX-X-i számában

Debrecen, 2002. szeptember 17.

Apu elment

Drága szeretett Apu,
Bárcsak elbúcsúzhattam volna,
Búcsú nélkül mentél el.
Te tudod a legjobban,
Hogy mennyire szeretlek,
Kimondhatatlan fájdalmat
okoztál
A mennybe meneteleddel.

Nem írok többet Néked,
Már mindent megértesz,
Már nem fáj semmid,
De a szívem felét elvitted,
Amíg élek, velem vagy lélekben.
Nem hívsz már többet Huginak,
Pedig jó lenne hallani hangodat.
Szemeid ragyogása most

Az égről néz le rám, érzem,
Hogy vigyázol reánk,
Lépteimre és a kedveseimre,
Akik a Te kedveseid is,
Tudod, olyanok mint
Te: „százegyesek”!

Ladányi Irén

📖 NEKROLÓG 📖

Galuska Imre nyugdíjas református lelkipásztor, gyülekezetünk hűséges tagja 83 éves korában elhunyt. Szülőfalujában, Kesznyétenen 40 évig volt gyülekezeti lelkész. Szolgálatát a község is értékelte és a „Kesznyéten díszpolgára” kitüntető címet adományozta neki. Tudományos munkásságot folytatott néprajzi területen, a Doktorok Kollégiuma Néprajzi Szekciójának aktív tagjaként. A Sárospataki Teológiai Akadémia tiszteletbeli tanárának választotta.

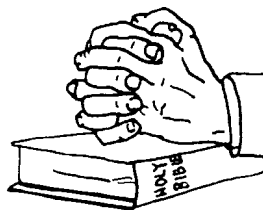
Temetése 2002. október 12-én Kesznyétenen volt a helybeli lelkipásztorok, Fehér Csaba és Fehérné Csomós Anikó szolgálatával.

November 2.: HALOTTAK NAPJA

November 2. sajátos jellegű emlékezési nap. Az első nyom, amikor Sevilla-i Izidor püspök Krisztus után 636-ban szerzeteseinek előírja, hogy a Pünkösöd utáni napon a megholtakért misézzenek. Halottak napja ünnepe tulajdonképpen akkor keletkezett, amikor Odilo, Cluny apátja 998-ban, a minden megholtáról való ünnepélyes megemlékezést írja elő minden kolostorában november 2-án. Ez időtől számíthatjuk a Római Katolikus Egyházban a halottak napja ünnepét. A Német Lutheránus Egyházban már az elmúlt században az egyházi év utolsó vasárnapját nevezték halottak vasárnapjának

IMÁDSÁG

„Bocsásd meg Úr isten ifjúságomnak vétékét,
Sok hitetlenségét, undok fertelmességét.
Töröld el rútságát, minden álnokságát,
Könnyebbítsd lelkem terhét.”

Balassi Bálint szavaival mi is bűnbocsánatért esedezünk Hozzád Mennyei Édesatyánk, különösen most, e bűnbánati hét alkalmából. Tiszta szívet és Szent Lelket adj nekünk, hogy bűnbánattal, megtisztult, megújult lélekkel járulhassunk vasárnap az úrasztalához, s vehessük magunkhoz Krisztus Urunk megtöretett testének és kiontott vérének jegyeit, Kérünk, légy azokkal is, akik betegség, vagy más ok miatt nem ünnepelhetnek velünk, légy kegyelmes hozzájuk is, és bocsásd meg az ő vétkeiket is.

Hálát adunk most az új kenyér áldásáért, azért, hogy van minden nap ételünk, italunk, és hogy sem lelkieken, sem anyagiakban sohasem szűkölködünk. De megköszönjük éltünk megpróbáltatásait, a fájdalmakat, nehézségeket is, mert tudjuk, minden a Te akaratod szerint történik életünkben, s a szenvedések mindig közelebb visznek Hozzád. Ilyenkor tudjunk Krisztus keresztféjére tekinteni, aki a legtöbbet szenvedett értünk, a mi bűneink megbocsátásáért, s azért, hogy elnyerjük az örök életet.

Kérjük, áldd meg családjunkat, gyermekeinket, unokáinkat, dédunokáinkat, hogy ők is megtalálják a Hozzád vezető utat. Imádkozunk gyülekezetünkért, városunkért, magyar hazánk jövőjéért, de a világ békéjéért is, hisz oly sok körülöttünk a viszály, az ellenségeskedés. Kérünk, adj a szívekbe gyűlölködés helyett szeretetet, hogy megtapasztalhassa minden ember, mennyivel nemesebb, magasabb rendű érzés a szeretet, mint a gyűlölet. Érezzék meg, hogy a Te közelségében öröm, béke uralkodik, nyugalom, s állandó szeretet tölti be szívünket,

Kérünk, hallgass meg minket!

Ámen

Dr. Fekete Andorné, Edit

Elhangzott 2002. szeptember 5-én, Új Kenyér ünnepe előtti hét bibliaóráján.

Beszámoló a Nőszövetség balazséri kirándulásáról

A Tiszántúli Református Nőszövetség kedves meghívást kapott a Kárpátaljai Nőszövetség elnökétől, Pocsai Vincéné Ibolyától, aki azt kérte, hogy a soron következő gyűlést náluk Kárpátalján, Balazsérban tartsuk meg.

A szívélyes meghívásnak eleget téve indultunk útnak szeptember 26-án reggel, a Nőszövetség titkárának – Szécsi Andrásné Emikének – a vezetésével. A hatvanhárom főből álló delegáció a Tiszántúli Egyházkerületből gyűlt össze; az Árpád téri Nőszövetségből Kovácsné Marika, Kovácsné Magdi, Kovácsné Rozika és jómagam vállalkoztunk az utazásra.

Mátészalkáig vonattal, onnan autóbusszal tettük meg az utat. A határon a kis csapat átgyalogolt, mivel így könnyebb és gyorsabb volt a vámkezelés.

A határon átkelve ismét autóbusszal ültünk, és így mentünk Balazsérig. Itt kedvesen, szeretettel fogadott bennünket Pocsai Vince nagytiszteletű úr és az Otthon igazgatója.

A balazséri Otthon – ami egy kisebb kastély – valamikor Horthy Etelka tulajdona volt. Halála után az épületet rokonai örökölték, akik azt végül a Református Egyházra hagyták. Most kitarozták, átalakították, és gyermekeket üdültetnek, valamint konferenciákat tartanak benne.

Az elszállásolás 4 és 8 ágyas szobákban történt. A 4 ágyas szobák az udvar végén, külön kis házakban voltak, melyek még nincsenek teljesen készen. Hiányzik a tusoló, de jövőre talán az is meglesz.

Vacsora után áhítaton vettünk részt. Az Ige a kapernaumi királyi tisztségviselő gyermekének a meggyógyításáról szól (Ján 4,43-54). Bár ő pogány

volt, mégis hitt Jézusnak, hitelesnek tartotta Jézus ígérését.

Pénteken reggel megérkeztek a Kárpátaljai Egyházkerületből a Nőszövetség tagjai. Huszonegy településről kb. 120-130-an jöttek el, hogy anyaországi és határon túli református testvérek együtt dicsérjék az Urat énekléssel és ígehallgatással. A terem valóban zsúfolásig megtelt. Igen felemelő érzés volt, amikor a sok lelkes ember torkából, szívéből zengett, szállt az ének a menny Urához.

Az áhítatot Horkay püspök úr tartotta. „Engedelmeskedjetez azért az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek és elfut tőletek!” (Jakab 4,7) Kihangsúlyozta az engedelmisséget, ami a keresztyén ember legfőbb tulajdonsága kell, hogy legyen.

Aztán Szécsi Andrásné tartott értékes előadást „Az élet Isten ajándéka” címmel. Ez a mai világban kérdésnek is feltehető, mert sokan nem becsülik az életet. Sok az öngyilkosság, az abortusz, a mások életét kioltó terrorcselekmény. De ha Isten kezét fogjuk, nem vagyunk egyedül és elmondhatjuk a költővel: „Élni szép, élni jó!”

Lucski Istvánné, a tunyogmatolcsi lelkész nő előadásában feltette a kérdést: Mitől érték az élet? Mert Isten ajándéka, az élet Isten tulajdona. Saját lelkét lehelte saját képmásába. - kaptuk meg a választ.

A békési lelkész nő előadásának központi kérdése: Magyar emberként hogyan kell megállnunk a világban? Ő erre így válaszolt: úgy, mint Krisztus tagjai. Nem üdvhordó intézményként, hanem megváltott bűnösökként. A nőknek az élet pártján kell állniuk úgy, mint Mózes történetében, ahol a három nő megmentette a gyermek Mózes életét.

Az előadások után megebedeltünk, majd istentiszteleten vettünk részt, a pár éve holland segítséggel épült szép, tiszta, otthonos kis templomban. Az Igét Sipos Kálmánné hirdette igen szívhez szólóan. Egy holland nőtestvérünk is részt vett vendégként az istentiszteleten, aki elmondta, mivel és hogyan segítik a kárpátaljai gyülekezeteket. Az istentisztelet úrvacsoraosztással zárult.

Este ismét áhítaton vettünk részt, majd utána igen hangulatosan elbeszélgetett a társaság. Lélekben megerősödve, megújulva tértünk nyugovóra.

Szombaton reggel áhítat után előállt a két busz, és kirándulni indultunk. Először Munkács várát néztük

meg. A vár kívül-belül rendben van. Jó néhány termet múzeumnak rendeztek be, néhányban pedig kép és szobor kiállítás van. Petőfi Sándor emlékére egy külön szobát nyitottak, ahol elénekeltük a „Kislak áll a nagy Duna mentében” kezdetű dalt. Végül megkoszorúztuk a Petőfi és Zryínyi Ilona emléktáblát és elénekeltük a Himnuszt és a Szózatot.

Továbbvitt az utunk a gyönyörű szép Kárpátokban Szolyvára. Ez egy szomorú emlékü hely, ugyanis itt lelte halálát az az ártatlanul elvitt 21 ezer ember, akiket „málenkij robot”-ra tereltek ide. Egy emlékfal áll tömegsírjuk felett, ahová tiszteletből mi is elhelyeztünk egy koszorút.

Tovább utazva egy hatalmas területen fekvő, gyönyörű parkba értünk, ahol különleges, óriási fák nyúltak az ég felé. A levegő kristálytisza volt. Ebben a parkban áll a schönbrunni kastély kicsinyített mása. Ezenkívül tudószanatórium is van itt. A szép, rendezett, tiszta környezetet még a menyasszonyok is szívesen használják arra, hogy szép esküvői képeket készítsenek.

A hosszú úttól és a zsúfolt programtól kicsit elfáradva tértünk meg estefelé a balazséri Otthonba, ahol igen jólesett a háromfogásos finom vacsora.

Vasárnap reggel autóbusszal átmentünk Beregardóra, ahol már hívogatott a harang az istentiszteletre. Hamarosan meg is telt a gyönyörű kis templom, amely belül olyan, mint egy kis ékszerdoboz. Tele csipkével, szőnyeggel. Látszik, hogy szeretik az itt élő emberek az Isten házáat. Minket vendégeket, egy gyönyörű énekkal köszöntött a helyi énekkar.

Istentisztelet után terített asztal mellé terelgettek a nőtestvérek. Az asztalok roskadásig meg voltak rakva mindenféle jóval. Pazar ellátást kaptunk, pl. a töltött káposztájuk olyan, amelyet még csak itt Beregardón ettem. A nagy lakoma után kedvesen, szeretettel elbeszélgettünk az ottani nőtestvérekkel, és meghívtuk őket viszontlátogatásra.

Így ért véget a nőszövetségi találkozásunk, amely sok kellemes, szép élményt adott és lélekben meggazdagodva tértünk haza. Örülünk, hogy ott lehettünk.

Köszönet ezért Szécsiné Emike titkárnőnknek, valamint Pocsai Vincze nagytiszteletű úrnak és kedves feleségének, Ibolyának, az általuk vezetett gyülekezeteknek és az Otthon igazgatójának.

Az Úr legyen Mindnyájukkal!

Bokor Kálmánné

CSIGÁZVA, DE EL NEM CSIGÁZÓDVA

A Csigatészta –készítők köre minden szerdán 13-16 óráig összejön az imaterem melletti kisteremben, és szorgalmasan gyúrnák, készítik a finom háztisztát. Kb. 10-12 állandó tagja van – ha cserélődnek is az asszonyok – s közöttük a korelnök Kolozsvári Gáborné Erzsike. Őt kérdeztem a régi időkről.

- Mindig volt az Árpád téri gyülekezetben „csigázás”, azaz csigakészítés. A régiek közül Asztalos Mihályné Margitkával maradtunk ketten. Három éve ment el örökre tőlünk Némethy Zita.
- Hol voltak az alkalmak?
- A lelkészi hivatalban, amely akkor az 1. emeleten volt, az utcai nagy szobában.
- Tudom, hogy nemcsak a csigakészítés tölti ki manapság sem ennek a kis közösségnek az idejét. Kicsit a gyülekezeti Nőszövetség lelkes magjának, vagy motorjának is nevezhetném a csigakészítő asszonyokat. Régen is hasonlóképpen volt?

- Igen, szívesen énekelünk együtt. Például új egyházi énekeket tanulunk munka közben, vallásos témájú verseket cserélünk, megbeszéljük egyéni és közös problémáinkat, beszámolunk a beteglátogatásokról. Ha gyülekezeti vagy ökumenikus, illetve más egyházi rendezvény kerül sorra, szövögetjük a terveket, hogyan valósítsuk meg. Lehet ránk számítani. Így volt ez régen is.
- Hányan és kik jártak?
- Én az ötvenes évektől kapcsolódtam be a körbe, mint fiatalasszony. A többiek tölem idősebbek voltak. A csigacsináló eszközömet Kósánétól kaptam, bele is van vésvé a neve: „Margica”. A tészta legtöbbször Giday Andrásné Malvinka néni és Kozmáné Eszti ke gyúrta, de előfordult, hogy Rédeyné nagytiszteletű asszony is. Ő a Zenede melletti fodrászüzletben dolgozott, mint pénztáros, de tudott időt szakítani, hogy olykor velünk együtt „csigázzon”. Előkerestem egy képet a hatvanas évekből, a csigacsinálóról.
- Fel tudnád sorolni a neveket?
- Az első sorban: (balról jobbra haladva) Orgován Lászlóné Erzsike (presbiter feleség, a cserkészeknél zászlóánya), Fésűsné Szathmáry Sándorné (dr. Szathmáry Sándor, a későbbi Széchenyi kerti lelkész édesanyja), Nagy néni (a lányának cukrászdája volt a Bercsényi utca-Csapó utca sarkán), Kovács Lajosné Irmuska néni (a gyülekezeti főgondnok felesége), Bartháné Zsófia néni. A második sorban: Sebestyén Imréné Rebike néni, Tolvai Lajosné Karola (férje a gyülekezet pénztárosa), Rédey Józsefné Éva nagytiszteletű asszony, Kolozsvári Gáborné, Bernáth Gézané Rózsika néni,(a Nőegylet elnöke). A képen nincs rajta Gidainé Malvinka néni (a gondnok felesége), Kozma Györgyné Eszti ke, Kósáné Margica.
- Volt-e áhítat foglalkozás előtt vagy után?
- Nem volt, de a lelkészek, Bartha Tibor, majd Rédey József ránk nyitották az ajtót, kicsit elbeszélgettek velünk, mint ma is Szalkay tiszteletes, és Kiss Antal Jenő – Anti bácsi. A parókia a mi második otthonunk.
- Örömmel gondolsz vissza a régi időkre?
- Valóban örömmel tölt el, hogy évtizedek óta folyamatosan tagja vagyok a csigakészítő körnek. Már most előre tartok attól, hogy a téli sikos úton nem tudok majd elmenni „csigázni”, nagyon hiányozni fog. Amíg Isten erőt ad, szeretném csinálni. Szívesen emlékszem a régiekre, nem volt soha egy hangos szó, szeretetben, békességben voltunk együtt. A névnapok megünneplése régen, és most is megtörténik.
- Erzsike, köszönöm a beszélgetést! Kívánom, hogy gyülekezeti munkádat minél tovább, jó egészségben végezhesd közöttünk, Isten dicsőségére!

Dr. Szalkay Kázmérné

Csigázók a '60-as évekből

*Csigázók napjainkban - 2002. október
Az első sorban balról a második Kolozsvári Gáborné*

BESZÁMOLÓ AZ ERDÉLYI KIRÁNDULÁSRÓL

Idén nyáron Erdélybe kirándultunk a gyülekezettel. A 8 órás út végén megérkeztünk a csodásan szép Zsil-völgyébe, ahol sok szeretettel vártak és fogadtak bennünket a petrosényi gyülekezet tagjai. A parókián mindenki megismerhette szállásadóját. Az első estét ismerkedéssel „otthon” töltöttük. Másnap (szombat) reggel elindultunk a várostól nem messze lévő Páring hegységbe, melyre libegővel jutottunk fel. Akik bátrabbak voltak, gyalog mászhattak tovább a hegy tetejéig, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a Kárpátok vonulataira.

A délutánt a mesés völgyben töltöttük, ahol többen megtapasztalhatták, hogy milyen hideg a patak vize, még június végén is.

Vasárnap reggel résztvettünk az istentiszteleten, ahol előbb a gyülekezeti kórus, majd az ifjúsági kör adott egy-egy rövid műsort. Délután ellátogattunk a közeli városba, Lupényba is, eleget téve az ottani gyülekezet meghívásának, ahol szintén énekelünk és szavaltunk sok-sok ember örömeire, akik szeretetvendégséggel köszönték meg a fellépésünket.

A helyi temetőben koszorúval emlékeztünk meg a nemrég elhunyt lelkészről, Pongrácz Gáborról.

Visszafelé a Petrosényba vezető úton megnéztük a ritka tulipánfát, mely éppen virágzott.

Hétfőn reggel korán indultunk Dévára, amely Hunyad megye székhelye. A szállásunkat dél felé Délután megnéztük Vajdahunyad várát, ahol magyar idegenvezetést kaptunk. Este mindenki fakultatív módon felfedezhette Déva híres épületeit. Kedden reggel elindultunk, hogy megmásszuk a messze földön híres, magas Déva várát. Azután délben elindultunk hazafelé, búcsút intve Erdélynek azzal, hogy sok szeretettel várjuk vissza a petrozsényi gyülekezet tagjait.

Tóth László

IFJÚSÁGI KÖRÖS TALÁLKOZÓ

Az Árpád-téri ifjúsági kör sok szeretettel hívta meg a Mester-utcai gyülekezet ifjú tagjait egy közös találkozóra, 2002. április 5-én. Nagy izgalommal vártuk az alkalmat, hiszen meg szerettünk volna ismerni már más ifjúsági csoportot is. A találkozóra

foglaltuk el, amely a város központjában álló egyházi intézmény.

több mint 20-an érkeztünk, jórészt ifjú gyülekezeti tagok, valamint teológusok.

Először dr. Szalkay Kázmér nagytiszteletű úr köszöntött bennünket, majd egy rövid áhitat következett. Ezután játékos ismerkedést tartottunk, melyben mindenkit bemutattak (párok alapján). A bemutatkozás folytatódott a szeretetvendégség alkalmával is, melyet az Árpád téri ifisek készítettek elő a vendégek számára.

A beszélgetés és az éneklés után közös játékokra került sor, melyet egészen 10 óráig folytattunk. Szép emlékekkel váltunk el egymástól, azzal a tudattal, hogy még találkozunk. A találkozón részt vett a Grátis együttes néhány tagja, akiknek közreműködését ezúton is köszönjük.

Tóth László

Gyülekezeti hírek

- ✍ Június 9. Cserkészek fogadalomtétele a templomban.
- ✍ Június 21-25. Gyülekezeti küldöttségünk (26 fő) látogatása a petrozsényi magyar református gyülekezetben (Erdély). Az utazást gyülekezeti tagjaink kérésére Liszka Noémi III. éves teológiai hallgató szervezte meg. Június 27-i bibliaórán számoltunk be élményeinkről az itthon maradottaknak.
- ✍ Június 28. A Református Nőszövetség újraalakulása a Tiszántúli Református Egyházkerületben, 10 éves jubileumi ünnepése a Nagytemplomban. Gyülekezeti Nőszövetségünkben 6 fő vett részt az alkalmon. A szervezőmunkában segítettek: Fodor Albertné, Horváth Attiláné, Kovács Istvánné Magdi, A résztvevők jubileumi emlékfüzetet kaptak ajándékba. Az emlékfüzet 190.-Ft-os áron megrendelhető nőszövetségi elnökünknel.

- ✍ Július 3-8-ig nyári gyermek bibliatábor került harmadízben megrendezésre gyülekezetünkben, dr. Szalkay Kázmérné vezetésével. A

bibliatábor alkalmain három csoportban több mint 30 fiatal és gyermek vett részt. A gyülekezeti tábor munkáját segítették: Tóth László és Kopyári István gyülekezeti fiataljaink, valamint Ormóshegyi Zoltán nagytemplomi segédlelkész, aki karácsonyi legátusunk volt. Dürög Jánosné Ica, Bokor Kálmánné Emmike, Horváth Attiláné Margitka és Rácz Tomi anyukája a gyermekek felvigyázásában, uzsonnakészítésben segítettek. Isten áldása legyen a segítő kezeken és szíveken! A bibliatábor résztvevői részére hangversenyt adott templomunkban az Óbudai Kamarakórus, amely a Bartók Béla Kórusfesztiválra

érkezett Debrecenbe. Szombaton kirándulás a Zsuzsi vonattal, vasárnap délután pedig családi istentisztelettel zárult a program.

- ✍ Július 7-én egyházlátogatásra érkeztek hozzánk Derencsényi István esperes úr és dr. Nagy Mihály egyházmegyei gondnok. Esperes úr igeszolgálatát a nyilvános presbitéri gyűlést a templomban tartottuk.
- ✍ Július 21-augusztus 8-ig az Árpád Cserkészesapat Izsákon táborozott.
- ✍ Július 28-án lelkipásztorunk és felesége meghívást kapott Szatmárnémetibe, a város legrégebbi temploma, a németi templom 200 éves fennállását ünnepelte a gyülekezet nagyszabású keretek között. Igét hirdetett Tökés László püspök. Lelkipásztorunk előadást tartott, és az úrvacsorát együtt szolgáltatta ki három lelkész társával. A templom zsúfolásig telve volt.
- ✍ Július 29- augusztus 1 között a Magyar Református Lelkészegyesületek (Kárpát –medence) nyári konferenciáján vett részt dr. Szalkay Kázmér (Nagyvárad- Biharfüred),
- ✍ Augusztus 18-án pedig Balatonfüzfőn kapott felkérést vasárnapi igehirdetési szolgálatra.
- ✍ Szeptember 1-én úrvacsorás istentiszteletet tartottunk új kenyér ünnepére.
- ✍ Szeptember 5-én és 19-én dr. Nagy Károly nyugdíjas marosvásárhelyi református lelkipásztor tartott bibliaórát és könyvismertetőt gyülekezetünkben.
- ✍ Szeptember 15-én Géczy Tihámér nyugdíjas lelkipásztor szolgált igehirdetéssel a vasárnapi istentiszteleten.
- ✍ Szeptember 26 –29 között gyülekezeti Nőszövetségünk küldöttsége a Kárpátaljai Református Nőszövetség konferenciáján vett részt Balazsérban.
- ✍ Október 2-án gyülekezetünk lelkipásztorának meghívására Kósa Lajos polgármester látogatott templomunkba, ahol a presbitérium és a jelenlévők előtt az Árpád-téren kiépítendő körforgalomról tartott tájékoztatást.
- ✍ Október 14-18-ig a Tiszántúli Református Nőszövetség bibliaiskoláján Kardos Dénesné vett részt Berekfüdőn, amelyről október 24-én, a bibliaórán beszámoló is tartott.

- ✍ Október 21-22-én a Lelkészegyesületek választmánya (vezetősége) ülésezett Debrecenben, a Református Kollégiumban, amelyen dr. Szalkay Kázmér mint tiszántúli titkár vett részt.
- ✍ Október 23-án lelkipásztorunk koszorúzási ünnepségen vett részt, a KÉSZ tagjaként koszorúzott az Egyetem téren, nemzeti ünnepünkön.
- ✍ Családi istentiszteletek voltak június 2-án, július 7-én, augusztus 4-én, szeptember 1-én, október 6-án, amelyek mindig szeretetvendégséggel fejeződtek be.

Köszönet illeti Nőszövetségünk misszióban tevékenykedő asszonyait!

- ✍ Egyházlátogatásokat (canonica visitatio) végzett dr. Szalkay Kázmér mint egyházmegyei lelkészi tanácsos a Széchenyi kerti gyülekezetben, Derecskén, valamint a Nagy Sándor telepi gyülekezetben.

✂ Fohász 1956-ban... ✂

1952 és 1958 között dr. Bartha Tibor volt gyülekezetünk lelkipásztora püspökké választásáig. Az egyházközségünk kéziratos anyagából idézzük az ő 1956. november 11-én a Zsolt 39, 4.8 és 11.13 alapján elmondott prédikációját.

„Mostanában sokat forogatom a Zsoltárok könyvét... Mélypontokon érzem úgy, hogy belőlem beszél, az én szavaimat mondja. És csúcspontokon a kegyelem megtapasztalásának legmagasztosabb óráiban érzem úgy, hogy nekem beszél... Nagy szenvedésben lévőknek ezt ajánlom olvasmányul. Ennek két mondatát adja Isten, hogy vezérelje gondolatainkat.

Egy első mondata annyira mélységből szól: „Most azért mit remélek, óh Uram!” Ránézek a családomra és kérdelem: „Most azért mit remélek, óh Uram!” Elém jön a gyülekezet, Krisztus anyaszentegyházának ügye, és kérdelem: „Most azért mit remélek, óh Uram!” A hazám ügye, és kérdelem: „Most azért mit remélek, óh, Uram!” A kétségbeesés e kérdése annyira a szívből jön, az én szívemből és a te szívedből. A lelkek halálosan megfáradtak. Fél évtizede élünk feszültségben, aggodalomban, s a lelkek halálosan megmérgeződtek. Én látom akiket lelkek feletti úrrá rendeltél, Uram. Gyűlölet feszíti a szívet. Nincs hitele a szónak. Mélységes gyász van a szívünkben. Testünkben való test, és vérünkben való vér az a sereg – nagy részben ifjú sereg -, akiknek pusztulásába nem tudunk belenyugodni. Gyász és félelem. Látod, Uram! „Most azért mit remélek, óh Uram!” Igen, ez a drága könyv leszáll velem a mélységbe, belőlem szól, helyettem szól.

A második mondat így hangzik a kétségbeesés mondata után: „Tebenned van bizodalomam.” Mélységből hogy lehet feljutni az Istenben való vak bizodalom magasságára? Ki vezérelte azt, aki ide eljutott? Felfoghatatlan. Erre várunk, hogy miközben a két mondat vezet bennünket, velünk is megtörténik, hogy eljutunk az Istenben való bizodalom megnyugvásáig. Erre várunk, hogy Isten Lelke ihlesse meg szívünket, és a kétségbeesésből vigyen az Istenben való reménység kösziklájára. Csak mondani tudjam: Tebenned bízom Uram, és ezért merek Tőled kérni népemnek megmaradást. Tebenned bízom, Uram, és Tebenned van bizodalomam: kérni, ne legyen többé megtorlás, bosszúállás; legyen békesség. Tebenned bízom, Uram, Tőled merem kérni: adj emberibb életet, nemzetibb életet! Nekünk keresztyénibb életet.

Add, hogy Benned bízzak, és tudjam e másik mondatot is elmondani: „Tebenned van bizodalomam.”

Csodálatos két mondat, és nem tudok betelni olvasásával. Azért adta Isten, hogy vezesse szívemet, gondolatomat, a te szívedet és gondolatodat, amint azét is vezette, aki a zsoltárt is leírta.

Az Isten könyörül rajtunk, és ha ez az istentiszteleti óra nem hiábavaló, akkor elvezet a meghasonlástól az Istenben vetett bizodalomig.

Adjátok szíveteket ennek az Istennek, hogy a meghasonlástól az Istenben való bizodalomra jussatok.

Ámen”

Páskulyné Kovács Erzsébet versei:

MÚLIK EGY ÉV

Múlik egy év,
magamba nézek.
Az emlékek itt vannak velem.
Szomorú a számadás, a mérleg,
az egyik serpenyő
üres, Istenem!
A mulasztások helyére
könnyeim hullatom,
Hadd húzza le mélyen
a mérleget, fájjon
keservesen, nagyon!

- A másikba tedd
a megbocsátás örömét
mert irgalmad
mindennél nagyobb!
S Fiad keresztye
ott, a Golgotán
a bűnösre is ráragyog.

ÚGY ROHAN AZ ÉLET

Úgy rohan az élet, az évek.
Már megint ősz van, jön a tél.
Rá sem érek jól meggondolni
honnan indultam, mi a cél?
Új nap, új kérdés, és a válasz
valahogy elmarad...
Az idő kipontozza helyét:
a szív adós marad.

Örökös adósa vagyok
az én Istenemnek.
S az elmúló napok, évek
mind bennem remegnek.
- az öröm, a bánat együtt:
így borulok Eléd,
hogy áldjam és magasztaljam
életem Istenét.

KÖNYÖRÖGNI

Könyörögni Isten előtt,
annál nincsen felemelőbb.
Égbe röpit a pillanat,
s a mennyország
szívedben marad.

BOLDOG EMBER

Boldog ember, aki keres,
boldog ember, aki szeret.
Boldog, aki megtalált Téged:
és mindezt megmutatja az élet.

November 2. - Halottak napja

Forrás: Ócsai József, www.plebania.net

Kedves Testvérek!

Különös nap ez a mai. Ilyenkor hívő és hitetlen megfordul a temetőben. Sokszor fáradságot és áldozatot nem kímélve jó az ország más részeiből vagy egyenesen határainkon túlról, hogy egy-egy szál virágot, gyertyát helyezzen szereteteinek sírjára. Hogy miért van ez, arra talán a legtöbben azt mondják: mert így szokás. Tény azonban, hogy ezen a napon mindenki találkozik valahogy a halállal. Találkozik a gyermek, aki legtöbbször csak azt a számára izgalmas és játékos eseményt veszi észre a mai naptól, hogy gyertyákat kell gyújtani a síroknál. Találkozik a fiatal, aki közömbösen és unottan van jelen, de valami fojtogatót ő is érez a levegőben, hiszen egyetlen ilyenkor hangoskodni a temetőben. Találkozik az élet delén túl lévő ember, aki ezen a napon elveszett hozzátartozóit idézi fel. S találkozik az idős ember, aki egyre közelebb érzi magához a halál jeges lehelletét.

Halál.

Fogyasztói társadalmunk elegáns társaságaiban modortalanságnak számít szóba hozni a szenvedéssel, halállal kapcsolatos dolgokat. Ha mégis a halálról kényszerülünk beszélni, akkor legfeljebb általános alanyban fogalmazva annyit mondunk: az ember meghal. Az ember, de sosem én, s voltaképp a halált olyan dologgá szelidítjük, amely senkihez sem tartozik. Menekülünk az igazság kimondása elől, hogy az ember halálra születik.

Ma - modortalanság ide, vagy oda – érzitek-e a halál fagyos lehelletét a temetőket járva, mint a fagyos szelet, amellyel szemben akárhogy öltözködünk is, talál egy rést ruházatunkon, ahová metsző jegességgel behatol? A halállal szemben nincs menekülés: mindannyiunkat utolér előbb, vagy utóbb.

A halállal kapcsolatban két út tárul fel. Az egyik az, amelyik sehová sem vezet, csak a megsemmisülés sötét feneketlen szakadékába. Ha éles tekintettel járunk a világban, akkor láthatjuk, hogy a mai modernnek nevezett társadalmak ezen az úton járnak, amelyre méltán használhatjuk a halál kultúrája elnevezést. Hiszen a mindenáron való evilági érvényesülés a halál utáni élet totális tagadásából fakad.

De létezik egy másik út is a halállal kapcsolatban. Akik ezen az úton járnak egyfajta módon hitet tesznek amellett, hogy valaminek lenni kell a halál után. Teszik ezt egy ösztönös optimizmustól vezettetve, vagy pedig azért mert az elmúlt ateista propaganda ellenhatásaként ma felerősödtek a különböző okkult tanokat hirdető mozgalmak.

Ennek az útnak egy sokkal világosabb folytatását nyitotta meg a keresztyének Istene, mert a keresztyénség a halál tapasztalatára egyedülállóan eredeti és meghaladhatatlan választ hozott. Ez a válasz abban áll, hogy fölértékeli az ember életét az őt megillető méltóságra.

Az ember Isten képmására van teremtve, s belé van ezáltal oltva a halhatatlanság csírája. Ezért van folytatás a halál után. Erre a gondolatra azonban minden más vallás valamilyen szinten eljutott, hogy a lélek halhatatlan. Amit a keresztyénség ehhez hozzátesz, s ami a keresztyénséget egyedivé teszi ezen a területen is, az az, hogy az Isten megtestesült Jézus

Krisztusban, magára vette emberi természetünket, s az, hogy halála után feltámadt, elsőként a halottak közül, hogy majd mi is mindannyian - hívők és hitetlenek egyaránt - feltámadjunk. Más dolgok mellett ezek azok a sajátos vonások a keresztyénségben, amelyet soha emberi elme ki nem talált volna, ezek azok, melyek közvetlenül Istentől származnak. Ha ő ezt nem adta volna tudunkra, ma sem tudnánk.

Jézus Krisztus megtestesült, magára vette emberi természetünket. Ezzel Isten isteni szintre értékelte fel az emberi életet.

Jézus Krisztus feltámadt, elsőként a halottak közül, hogy mi utána mindannyian feltámadjunk. Ez a keresztyénség lényege, amire azt mondta Pál apostol: "Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem." Ha Krisztus nem támadt föl, akkor a keresztyénség csak egy a sok kulturális irányzat között, amely ma divatos, holnap pedig idejétmúlttá lesz. Ennek fényében elszomorító, hogy ma milyen kevesen hisznek a feltámadásban még a magukat hívőnek, keresztyének valló emberek között is. S akkor ezek az emberek szoros értelemben nem is nevezhetők keresztyéneknek.

A mai nap kérhetetlenül szembesít a halállal és a feltámadással. A kérdést neked kell eldöntened: te melyik utat választod? Azt, amely a semmibe torkollik? Azt, amelyik homályosan hisz az örökkévalóságban, vagy pedig ennek Istentől megvilágított szakaszát, mely hisz a feltámadásban? A kérdést neked kell megválaszolnod, hogy milyen hittel léped át a temetők kapuját, melyre az van felírva: Feltámadunk!

A halállal és a feltámadással való számvetés, számvetés egész életünkkel is. Mert a befejezés határozza meg mindazt ami előtte van. Döntésed nemcsak elméleti. Nem elég elhinni, hogy van Isten, aki értelmet adhat további életednek, ha rábírod magad, hanem úgy is kell élni.

Végezetül egy mondatot vigyetek haza mintegy összefoglalásaként mindannak, amit mondtam Mózes szájából: "Ma tanúul hívom ellenetek az eget és a földet: életet és halált, áldást és átkot tártam a szemetek elé. Így hát válaszd az életet, hogy te is, utódaid is életben maradjatok!"

Ámen.

KERESZTELEÉS:

Név:	született:
Sütő László	1974.11.29
Pető Flóra	2001.09.24
Lipcsei Dániel László	2000.10.30
Pap Dávid	2001.06.05
Kolozsvári Krisztián Sándor	2000.12.09
Gál Boglárka Adrienn	2002.05.30
Borbás Máté	2002.03.28
Denich Norbert Csaba	2001.07.07
Epresi Nóra	1986.06.20
Epresi Judit	1990.06.08
Tóth Nándor	1986.11.28
Négyessy Márton	1996.08.08
Dalmi Panna	2002.05.13
Lamos Dréta Petra Janka	2002.01.28
Nagy Lili	2002.03.19

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” /Ézsaiás 43,1b/

TEMETÉSEK

Név	Életkor(év)	Lakcím:
Dobos Jánosné Varga Piroska	68	Kasai út
Kerényi György	75	Lugossi u.
Benke Istvánné Hodosi Margit	79	Nagyléta
Szunyogh Sándor	73	Csapó u.
Gyarmati Gyula	88	Homok u.
Tóth Sándor	63	Apafi u.
Szénási Gáborné Kiss Juliánna	80	Mikes u.
Szendrei János	79	Csapó u.
Zolnai Zoltánné Varga Magdolna	56	Sennyei O. u.
Pozsár András	56	Zöld Sándor u.
Ács István	75	Kút u.
Steiner Antalné Vincze Ilona	91	Dugovics u.
Prokopp László	60	Nyíl u.
Virág Lászlóné Sipos Margit	80	Kurta u.
Major János	68	Csapó u.
Bajdor Kálmánné Kiss Irma	90	Csapó u.
Farkas Lajos	85	Csapó u.
Varga István	64	Kassai út
Liszkay László	75	Kassai út
Némethi Ferencné Tömöri Róza	85	Homok u.

Ladányi Ernő	74	Bulgár u.
Sipos Margit	43	Szikigyakor
Túri Lajosné Nagy Ilona	82	Damjanich u.
Szabó Ferencné Csordás Judit	58	Kemény Zsigmond u.
Tóth Ferenc	82	Gáborjáni Szabó u.
Törös Kálmán	96	Szigligeti u.
Tömöri János	74	Apafi u.
Oláh Józsefné Balla Mária	82	Eötvös u.
Vajda Antalné Szabó Eszter	79	Apafi u.
Bak Gáborné Jóna Erzsébet	91	Ajtó u.
Bacsó Józsefné Szendrei Katalin	76	Monostorpályi út
Kovács Mihályné Schindler Juliánna	81	Hadházi u.
Katona Miklós	83	Csapó u.

„Tebenned bíztunk eleitől fogva...” (Zsoltárok 90,1)

KONFIRMANDUSOK

Pünkösöd utáni felnőtt konfirmáció

Név	Született:	Konfirmáció:
Balogh Ildikó	1974.11.29	2002.07.14
Tóth Emil	1954.05.13	2002.07.14
Hajdú Mónika Tímea	1971.08.27	2002.08.10
Epresi Nóra	1986.06.20	2002.08.10
Epresi Judit	1990.06.08	2002.08.10

Konfirmációs vizsga után fogadalmat az újkönyéri úrvacsoraosztásnál tett

Tóth Nándor 1986.11.28.

Esketés

Név	házasságkötés
Rusznyák Zsolt és Szilágyi Margit	2002.06.01
Csomor Tamás és Szabó Bernadette Ágnes	2002.06.08
Jenei Attila és Bali Anita	2002.07.06
dr. Frenzl István és Ágh Szilvia	2002.07.13
Miskolczy István és Molnár Enikő	2002.08.17
Tóth János és Vásárhelyi Andrea	2002.10.26

Adományozók

1. Kovács Józsefné Marika egy középszőnyeget adott az imaterem számára.
2. Kopjári Zoltánné 30.000.-Ft-os adományt ajánlott fel bibliára a konfirmándusok számára.
3. Négyessy Lászlóné - unokái keresztelésének alkalmából - egy réz virágvázát adott az úrasztalának díszítésére.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A JÓSZÍVŰ
ADAKOZÓKON!

Szerkesztette: Szilágyiné Asztalos Éva
Felelős kiadó: Dr. Szalkay

ISTENTISZTELETI ÉS EGYÉB ALKALMAINK:

Vasárnap: de. 9 óra, templom – *istentisztelet*

Vasárnap: de. 9 óra, gyülekezeti terem – *gyermek istentisztelet.*

Vasárnap: du. 16 óra, gyülekezeti terem – *istentisztelet*

Csütörtök: du. 17 óra, gyülekezeti terem – *biblióra*

Péntek: du. 18 óra, lelkeszi hivatal – *ifjúsági biblióra*

Hétköznap: de. 8 óra, gyülekezeti terem – *reggeli istentisztelet*

- ◆ *Cserkészfoglalkozások: pénteken, 17 órától az Apafi u. 60. sz. alatti cserkészotthonban (vakációban szünetelnek)*
- ◆ *Presbiteri biblióra: minden hónap első csütörtökén, du. 17 órától a gyülekezeti teremben*
- ◆ *Családi istentisztelet: minden hónap első vasárnapján, délután 16 órától a gyülekezeti teremben*
- ◆ *Csigatészta készítés: minden szerdán du. 13 órától a gyülekezeti teremben.*